

MONITOR

Na Rok Pański 1778.

Nro. VI.

Dnia 21. Stycznia.

MYSLI OBYWATELA względem monety papierowej.

Z Tylu projektów, które od lat czternaśtu w Polsce się widzieć dały, żaden tak wielkiej publiczności uwagi nie potrzebował, iak projekt papierowej monety. Ten to bowiem projekt nie tylko się do jednego miasta, lub powiatu, ale do całego Polskiego narodu ściąga; nie tylko na nim szczegulniejszy korzyść, lub pożytek, ale zguba lub szczęście Polski w powszechności zależy. Wart

F

więc

więc ten projekt tego, ażeby go ile bydź może, naygłębiey roztrząsano, y tak go wyluszczano, aby łatwo widzieć można było złe lub dobre: y potem ważyć na szali co, czy dobre czy złe, przewyższa: nie dosyć na tym, trzeba przeglądać wszystkie skutki ztąd wyniknąć mogące, à potem zażywać wczesnie środków do utrzymania dobrych, à złych oddalenia. Jest to rzecz Monitorowi przyzwoita.

Zyczyłbym był tego, żeby wynaleźca nie dawał był temu projektowi nazwiska papierowey monety. Wprawia to zaraz tych, ktorzy gruntownie rzeczy nie poznają, w złe rozumienie, à duch pospolstwa nie może tego pojąć, że kawałek papieru ma bydź tak dobry, iak złoto y srebro w sztukach, ktore po całym świecie kurrencyą mają. Y zaište nie iest to prawdziwie papierowa moneta, ale raczey *kredytowe bilety*, pewne obowiązki zaciągnięte na dobra, mające być co sześć lat wypłacane; czyli, iezeli się podo-
ba,

ba, blankiety mające kurrencyą, które za sześć lat wypłacone być mają. Już zaś, jeżeli podobne papiery znajdą się w całej Europie dla wsparcia handlu: za coż Rzplta Polska postanowiłaby nie mogła kredytowych biletów, na utrzymywanie swego handlu, wniesienie fabryk, à szczególniej zaostrzenie dowcipu, y polepszenie rolnictwa? Kto iasnie nie poznaie, że ta rzecz iest sama w sobie wyśmienita, pożyteczna, y w naszych szczegulnie czasach bardzo potrzebna. Bez wątpienia kredyt, ufność, uczciwość, którą ieden obywatel ma dla drugiego, złoto y srebro przewyższa; y tyle razy się w swych potrzebach wspierają, bez pomocy tych dwóch szacownych kruszczow. Pieniądze bowiem ze złota y srebra, są to tylko z tych metalow cechowane bilety, oznaczające cenę rzeczy, którąśmy na swą potrzebę wzięli, y upewnialiące tego, który ma ten znak, że będzie miał wszędzie rzecz inną w teyże

teyże samey cenie. Już zaś gdyby
 wszyscy ludzie w państwie byli równie
 szczeremi y uczciwemi, y gdyby u-
 fność y kredyt był między niemi do
 najwyższego przyprowadzony stopnia,
 nie potrzebowaliby ani złota, ani
 srebra, ale tylko kawałka papieru. Ale
 że namiętności, występki, zbytek, ni-
 gdy na to nie pozwolą, trzeba złota
 y srebra na uspokojenie sprzeczek y
 prędkie ułatwienie handlu. Trzeba
 więc pieniędzy, albo kredytu. Nie
 mamy dosyć pieniędzy w sztukach,
 albo też pieniądze, które są w kraju,
 nie cyrkulują tak, iakby iść powinny:
 więc nam kredytu potrzeba, to jest
 rzeczy nad złoto y srebro daleko
 szacowniejszey. Ale trzeba teraz wy-
 stawić sobie rzeczywisty obraz kre-
 dytu, to jest, trzeba uczynić różni-
 cę między prawdziwym a urojonym
 y fałszywym kredytem. Prawdziwy
 kredyt jest ustanowiony zobopolnie
 między dłużnikiem a pożyczalnikiem,
 to jest, między dającym y odbiera-
 jącym.

iącym. Do dobrego ustanowienia tego kredytu, trzeba koniecznie, aby obydwie strony znały się dostatecznie, to jest, żeby pożyczalnik zupełnie wierzył dłużnikowi, że na terminie zapłaci, y aby dłużnik nigdy więcej nie pożyczał nad to, co pewnie w czasie swym oddać może. Taki wzajemny kredyt jest prawdziwy, zaszczepiający się rzeczywiście na poczciwości stron obydwóch, a procz tego na majątku każdej strony. Łatwo bowiem to pojąć, że poczciwość oboiej strony nie jest dostateczna na ugruntowanie prawdziwego kredytu, trzeba jeszcze procz tego mieć z czego obowiązkowi swemu zadość uczynić. Naypoczciwszy człowiek nie może zapłacić, kiedy nie ma z czego, ale prawdziwie poczciwy nic nie pożycza, ani się w żadne nie wikła obowiązki, jeżeli nie jest pewny, że wypłacić się potrafi. Poczciwość jest to rzecz wewnętrzna, materjalnością zaś jest majątek; te dwie rzeczy równie

wnie są potrzebne do ustanowienia y
 utrzymania prawdziwego kredytu; bez
 nich naybogatszy, ale oszułt y prze-
 wrotnik mogiby bliźniego swego oszu-
 kać, przynaymniey raz, à zarazby po-
 znano, że to był fałszywy kredyt.
 Jawna jest takżę, że w prawdziwym
 kredycie obydwie strony nie mogą na
 wzajemne siebie oszukiwanie praco-
 wać, byłoby to przeciwko poczciwo-
 ści, à skoro tylko taka się odkryje
 akcya, iey sprawca cały utracą kre-
 dyt, y sam wzgardzonym się staie.
 Ale mocno słuszna jest, aby obie stro-
 ny miały swe korzyści według miary;
 tak iedna iak y druga, gdyż obydwie
 pracują na opatrzenie potrzeb swych,
 ale ia mówię w miarę. Prawdziwy
 kredyt nie pozwala, aby pożyczalnik
 brał od swego dłużnika straszne pro-
 wizye, ktoreby go w lat kilka zni-
 szczyć, miało podratowania, mogły.
 Jest to oszułtostwo, ktore się tylekroć
 samemu nawet pożyczalnikowi szko-
 dliwym staie, więc podobny kredyt
 jest

jest fałszywy, y tak się utrzymać nie może, iak prawdziwy kredyt zawsze się utrzymuie, gdyż słuszną miarą tu się zawsze znayduie. Dosyć to jest na rozpoznanie prawdziwego od fałszywego kredytu.

Uważmy teraz, ieżeli dosyć mamy prawdziwego kredytu, do wewnętrznego y zewnętrznego handlu. Ja powiadam, y doświadczenie uczy, że nie. Co się tycze wewnętrznego handlu, każdemu wiadomo, że więcey jest nieufności niż ufności w Polskich obywatelach, y trudno jest teraz dostać pieniędzy, nawet na bardzo pewne zastawy, a ieżeli się dostanie, to we troy, albo w czwornasob większymi prowizyami, niżeli ie w całej Europie wypłacają. To oznacza fałszywy kredyt, ktory trzydziestu prywatnych dla zbogacenia iednego niszczy. Co się zaś tycze zewnętrznego handlu, trzeba pytać obcych kupcow, lepiej to oni, niż ia powiedzą. Prawdziwa więc jest rzecz, że nie dosyć
ma-

mamy prawdziwego kredytu, mówię *nie dosyć*: bardzoby już bowiem źle było, gdybyśmy wielu jeszcze nie mieli osób mających prawdziwy kredyt, y w kraju, y u obcych, które umieia go utrzymywać, gdyż nigdy więcej nie wydają, niżeli im na wydatki wystarcza, a tym bardziey jeszcze nie wydają dobr cudzych, które nie pożyczają więcej, niżeli pewnie na terminie wypłacić mogą, które rządne są w swych interesach, nie szukają niegodziwych zyskow, y które wstydziłyby się przykładać do upadku swych współobywatelów. Mowi się to w powszechności, gdy się mowi: *że nie dosyć mamy prawdziwego kredytu.*

Kładę więc za początek tey materyi, dla wniesienia prawd tak iak iedna z drugiey wypływa, tę niezbita prawdę. *Nie dosyć mamy prawdziwego kredytu do wewnętrznego, ani do zewnętrznego handlu, a zatym: trzeba przywrócić prawdziwy kredyt wewnętrzny y zewnętrzny, dla uszczęśliwienia naszego narodu, przez wszystkie przyzwoite sposoby.*

Kontynuacya potym.